

Τουρκία: Τραγωδία, Μελόδραμα και Αντίσταση

του Κιαμίλ Γιλντίζ (Ενωτικό Επαναστατικό Κόμμα, Αντιπροσωπεία Ελλάδος)

Η δολοφονία του «Διαφορετικού»

Ένα νέο παιδί περπατάει στην Κωνσταντινούπολη. Με το τηλέφωνο στο αυτί, μιλάει με τη μάνα του στη μητρική του γλώσσα. Τι θα μπορούσε να συμβεί σε λίγο; Ούτε έχει πάρει χαμπάρι, ούτε φαντάζεται. Ακούει την μητέρα του και μοιράζονται τη χαρά και τον πόνο τους. Ένας νέος Κούρδος εργάτης, μετανάστης στη χώρα του. Ήρθε από το Μπατμάν (Κουρδική πόλη με πετρέλαιο) στην Κωνσταντινούπολη. Περίπου είκοσι χρονών, παντρεύτηκε πολύ νέος και πρόλαβε να κάνει κι ένα παιδί. Σαν να ήξερε ότι το τέλος θα ερχόταν πολύ νωρίς. Κανείς δεν φανταζόταν πως επειδή μιλούσε στη μητρική του γλώσσα στο δρόμο, άγνωστοι θα μπορούσαν να του επιτεθούν και να τον δολοφονήσουν. Βέβαια, ο Σουλτάνος Ερντογάν και οι «τσέτες» φασίστες μπήκαν στο δρόμο του. Ποτέ δεν κατάλαβε για ποιο λόγο δολοφονήθηκε.

Η μικρή Τζεμιλέ

Μια δεκάχρονη Κούρδισα με πράσινα μάτια ακόμα ονειρεύεται πως παίζει στο δρόμο. Η καρδιά και το μυαλό της δεν χωράνε στο σπίτι ούτε στην αυλή της. Όμως το κράτος και ο Σουλτάνος έβγαλαν φερμάνι και ο νομάρχης έδωσε εντολή : «όχι μόνο απαγορεύεται να βγεις στο δρόμο, αλλά ούτε καν να βγάλεις το κεφάλι σου έξω απ' το παράθυρο». Η Τζεμιλέ είναι απλώς ένα παιδί, και όλα τα παιδιά είναι άτακτα και δεν καταλαβαίνουν εύκολα από κανόνες και απαγορεύσεις. Πριν δεκαπέντε ημέρες, η Τζιζίρε, μια κουρδική κωμόπολη κοντά στα σύνορα του Ιράκ με περίπου 140.000 κατοίκους, ανακηρύσσει την αυτονομία της απέναντι στο τουρκικό κράτος. Αμέσως, η Κυβέρνηση Ερντογάν την περικυκλώνει σε συνθήκες απόλυτου στρατιωτικού αποκλεισμού. Επιβάλλεται ξεκάθαρα και ανοιχτά κρατική βία, ενώ οι στρατιώτες δρουν παντελώς αυθαίρετα. Οι απαγορεύσεις ξεπερνούν κάθε όριο λογικής και ανθρωπιάς. Όμως η «παιδική καρδιά» αντιστέκεται και δεν αναγνωρίζει ούτε βασανιστήρια, ούτε απαγορεύσεις και βγαίνει στο δρόμο. Το κρύο σίδερο ζεσταίνεται. Από τους μιναρέδες των τζαμιών, ελεύθεροι σκοπευτές χτυπάνε τα πράσινα μάτια της Τζεμιλέ. Το μικρό κορίτσι κουλουριάζεται στο έδαφος και ξεψυχάει. Αυτό έγινε περίπου πριν δέκα μέρες, όμως το κοριτσάκι ακόμη δεν έχει θαφτεί και για να μην σαπίσει το άψυχο σώμα της, η μάνα της αναγκάστηκε να τη βάλει στην κατάψυξη.

Γιουκσέκοβα, Ντάγλιτζα. Τα Βουνά είναι Δικά μας!

Στο Κουρδιστάν υπάρχουν πολύ ψηλά βουνά που δρόμοι τα διασχίζουν σαν φίδια. Αυτός είναι ο τόπος των ανταρτών, ο τόπος που μεγαλώνουν τα λουλούδια της αντίστασης. Πολλά παλικάρια έχουν περάσει από αυτά τα μονοπάτια και έχουν καλύψει τα νότα τους στα βράχια. Πολλές ηρωίδες γυναίκες κέντησαν την αγάπη τους με τραγούδια και έχουν δώσει την ψυχή τους για την ελευθερία του λαού τους. Τα τελευταία τρία χρόνια υπήρχε εκεχειρία μεταξύ του Κράτους και του ΡΚΚ. Όμως ο Ρ.Τ. Ερντογάν πριν τις εκλογές του Ιουνίου, καταργεί μονομερώς την εκεχειρία. Μετά τις εκλογές, ξεκινά μια πολύπλευρη επίθεση εναντίον του Κουρδικού κινήματος και των ανταρτών του, από τη βρώμικη προπαγάνδα του Ερντογάν που φτάνει μέχρι την περικύκλωση της Τζιζίρε. Πλέον, η ειρήνη

έχει τελειώσει και τώρα τον λόγο έχει η «γλώσσα του πολέμου». Πολεμικά οχήματα του τουρκικού στρατού διασχίζουν τα βουνά προκειμένου να επιτεθούν στους Κούρδους αντάρτες της HPG (Δύναμη Λαϊκής Αυτοάμυνας). Το ελάχιστο που πρέπει να κάνουν οι αντάρτες είναι να αμυνθούν. Η αυτοάμυνα των ανταρτών είναι στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα και παράλληλα ένα καθήκον απέναντι στο λαό τους.

Ειδικές δυνάμεις του τουρκικού στρατού με σύγχρονα πολεμικά οχήματα, διασχίζουν τα βουνά με εντολή του Ερντογάν να σκοτώσουν μέχρι και τον τελευταίο αντάρτη. Να «καθαρίσουν» όλα τα βουνά. Το στρατιωτικό κοντό των ειδικών δυνάμεων προχωράει, όμως οι αντάρτες τους την έχουν στημένη. Οι δρόμοι και τα μονοπάτια φυλάσσονται από τους αντάρτες και είναι ανοιχτοί σε όλους όσους έρχονται με φιλική και ειρηνική διάθεση.

Όμως, όποιος έρχεται ως εχθρός θα έρθει αντιμέτωπος με πολλές παγίδες. Οι αντάρτες ενεργοποιούν μια παγίδα με αυτοσχέδιες βόμβες και ξεκινάει να χύνεται αίμα. Τραυματισμένοι στρατιώτες ουρλιάζουν με πόνο. Κάποιοι πεθαίνουν ακαριαία ενώ κάποιοι περιμένουν ώρες τραυματισμένοι για βοήθεια. Όμως το κράτος τους αφήνει αβοήθητους.

Ντόπιοι που θέλουν να προστρέξουν σε βοήθεια εμποδίζονται από τον τουρκικό στρατό. Ο απολογισμός : δεκάδες στρατιώτες νεκροί και δεκάδες τραυματίες. Ο επικεφαλής του στρατού και ο Ερντογάν σιωπούν για 24 ώρες. Τελικά τους νεκρούς και τους τραυματίες τους παραδίδουν στον στρατό τους οι Κούρδοι κάτοικοι της περιοχής, με την άδεια των ανταρτών. Οι μανάδες, όλες οι οικογένειες των στρατιωτών θρηνούν για το χαμό τους. Ένας αντισυνταγματάρχης, που έχασε τον λοχαγό αδερφό του, εκφράζει τον πόνο όλων όσων έχουν χάσει δικούς τους ανθρώπους σε αντίστοιχες καταστάσεις: «Ποιος είναι ο δολοφόνος του Αλί; Μέχρι χθες μιλούσαν για διάλογο και ειρήνη. Τώρα τι άλλαξε; Τώρα μας λένε πως ξεκινάει ένας πόλεμος μέχρι τέλους, μέχρι να σκοτωθεί και ο τελευταίος “τρομοκράτης”. Αν θέλουν πόλεμο, να στείλουν τα παιδιά τους. Φτάνει πια. Φτάνει.»

Η αναγέννηση της Αντίστασης

Ναι. Η Τουρκία τους τελευταίους 6-7 μήνες επέστρεψε στην «ομαλότητα». Επειδή η βαρβαρότητα του καπιταλισμού έχει αυξηθεί τόσο πολύ. Επειδή η πάλη των τάξεων έχει οξυνθεί σε τεράστιο βαθμό. Επειδή τα προβλήματα των θρησκευτικών και εθνικών κοινοτήτων έχουν βαθύνει σε εξαιρετικά κρίσιμα επίπεδα. Υπό αυτές τις συνθήκες είναι αδύνατον να υπάρξει διάλογος μεταξύ της αστικής και της εργατικής τάξης.

Ο Ερντογάν και η κλίκα του για να συνεχίσουν να βρίσκονται στην εξουσία, δεν έχουν άλλη επιλογή από τη βία και την καταπίεση. Οι εκλογές της 7ης Ιουνίου έκαναν τον Ερντογάν και τους συμμάχους του να χάσουν τον έλεγχο. Δεν θα μπορούν να επιβιώσουν χωρίς την κυβέρνηση και την εξουσία. Στην πραγματικότητα, φαίνεται να μην έχουν μέλλον. Και αυτό τους περιμένει πιο γρήγορα απ' ό,τι φαντάζονται. Καμιά δύναμη δεν μπορεί να υπερβεί τη θέληση και την οργανωμένη δύναμη του λαού. Οι κουρδικοί λαοί και η Τουρκική Επαναστατική Αριστερά με κοινούς αγώνες, πέρασαν το φράγμα του 10% και μπήκαν στη Βουλή με 80 βουλευτές. Ταυτόχρονα καταλαμβάνεται από τους Κούρδους το Τελ-Αμπιάντ στη Ροζάβα του Κουρδιστάν (περιοχή του Κουρδιστάν σε συριακό έδαφος).

Η Αριστερά και οι Σοσιαλιστές που συνεργάστηκαν με τους Κούρδους αγωνιστές εξαπλώθηκαν στα καταπιεζόμενα στρώματα της κοινωνίας. Για πρώτη φορά στα χρονικά της ιστορίας του, το κουρδικό κίνημα ένωσε όλους τους λαούς του. Η επιρροή των αστικών

τουρκικών κομμάτων στους Κούρδους βρίσκεται πλέον σε ελάχιστο ποσοστό. Ως τις τελευταίες εκλογές το κόμμα του Ερντογάν (ΑΚΡ) είχε ένα σημαντικό ποσοστό, ενώ τώρα τα ποσοστά του βρίσκονται σε αμελητέα επίπεδα. Πλέον, η αστική τάξη της Τουρκίας γνωρίζει πως έχει χάσει το βόρειο Κουρδιστάν. Οι κουρδικοί λαοί με τις εκλογές «διακήρυξαν» ότι για το μέλλον τους θα αποφασίζουν σύμφωνα με τη δική τους βούληση.

Η «αρχή του τέλους» του Σουλτάνου

Η παγκόσμια και η τουρκική ιστορία της αντίστασης έχει δείξει πολλές φορές ότι η αστική τάξη όταν βλέπει την εξουσία και το συμφέρον της να βρίσκονται σε κίνδυνο δεν αναγνωρίζει νόμους. Για αυτούς, τότε, το Σύνταγμα και η δικαιοσύνη είναι κενό γράμμα. Σήμερα, καταλύεται ακόμα και το υπάρχον Σύνταγμα που επιβλήθηκε σαν σήμερα, στις 12 Σεπτέμβρη του 1980, από χουντικό καθεστώς. Επειδή, μέχρι και αυτό το Σύνταγμα, αναγνωρίζει κάποια ελάχιστα δικαιώματα τα οποία ο Ερντογάν θεωρεί ότι μπορούν να αποτελέσουν κίνδυνο για τον ίδιο και την εξουσία του. Η εξουσία για τον Ερντογάν είναι ζήτημα επιβίωσης. Φοβάται ότι το τέλος του θα είναι σαν αυτό του Αντνάν Μεντερές. Όμως το δικό του μπορεί να είναι χειρότερο κι από αυτό του Σαντάμ. Το ατομικό συμφέρον του Ερντογάν, που ταυτίζεται με εκείνο της αστικής τάξης, είναι η επιβολή μιας γενικευμένης κατάστασης βίας και χάους σε όλη την Τουρκία.

Πότε ξεκίνησε αυτή η διαδικασία και πως φτάσαμε ως εδώ; Τελικά, τα τελευταία χρόνια, η κατάσταση στην Τουρκία δεν ήταν ομαλή. Τα πράγματα ήταν πιο ήρεμα και ειρηνικά. Όμως αυτό δεν ήταν «φυσιολογικό» για τα τουρκικά δεδομένα. Με τόσο σοβαρές και βαθιές ταξικές, εθνικές και θρησκευτικές διαφορές δεν θα μπορούσε να υπάρξει ειρήνη. Πόσο μάλλον, αυτά τα προβλήματα δεν θα μπορούσαν να επιλυθούν στα πλαίσια μιας σκληρής καπιταλιστικής κοινωνίας. Παράλληλα, αναδύεται η παγκόσμια κρίση και σκληραίνει τις συνθήκες διαβίωσης του τουρκικού λαού, αποδιαιρώνοντας κάθε εργασιακό δικαίωμα. Επιπλέον, οι συγκρούσεις που εμφανίζονται δεν είναι αποκλειστικά ανάμεσα στην αστική και την εργατική τάξη, αλλά ανάμεσα σε μερίδες των κυρίαρχων τάξεων. Γεγονός που επιφέρει ακόμα μεγαλύτερη βία και δίνει άλλη μια διέξοδο στην αναπαραγωγή του συστήματος. Για την επιβίωσή τους, η σύγκρουση εντός της αστικής τάξης θέλουν να μετατραπεί σε σύγκρουση μεταξύ διαφορετικών θρησκειών, εθνοτήτων και παραδόσεων.

Μαέστρος του σχεδίου αυτού είναι ο Ερντογάν. Όμως το ΗΔΡ ήρθε να του χαλάσει τα σχέδια. Όταν ο Ερντογάν το είδε αυτό, ξεκίνησε επιθέσεις σε όλα τα επίπεδα. Πριν τις εκλογές της 7ης Ιουνίου επιτέθηκε σε πάνω από 200 σημεία (εκλογικά περίπτερα, πορείες, γραφεία του ΗΔΡ κλπ). Δυο απ' τις σημαντικότερες επιθέσεις σημειώθηκαν στις πόλεις Άδανα και Μερσίν, όπου τοποθετήθηκαν βόμβες σε γραφεία, που από σύμπτωση δεν είχαμε δεκάδες νεκρούς. Μια μέρα πριν τις εκλογές, στη συγκέντρωση στο Ντιαρμπεκίρ με περισσότερο από 1 εκ. κόσμο έσκασαν δύο βόμβες με στόχο ο κόσμος να πανικοβληθεί και να ποδοπατηθεί. Ωστόσο, το πλήθος κράτησε την ψυχραιμία του χάρη στη σωστή διαχείριση του ΗΔΡ κι έτσι αποτράπηκε ο κίνδυνος να έχουμε δεκάδες νεκρούς. Μετά τις εκλογές, στο Σουρούτς έγινε μια βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας κατά τη διάρκεια μιας δημόσιας Συνέντευξης Τύπου με 33 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες νέους σοσιαλιστές της Ομοσπονδίας Συλλόγου Νέων Σοσιαλιστών (συνιστώσα του ΗΔΡ). Το ΗΔΡ καλεί το κράτος σε εκεχειρία. Όμως η ηγεσία του ΡΚΚ ανακοινώνει πως κανένα χτύπημα προς το λαό του δεν θα μένει αναπάντητο. Λίγες μέρες μετά, η Κυβέρνηση του Ερντογάν συνάπτει συμφωνία με τις ΗΠΑ στο Ιντσιρλίκ. Αμέσως μετά, περίπου 50 πολεμικά αεροπλάνα F16 περνούν τα σύνορα του Ιράκ και βομβαρδίζουν τα βουνά Καντίλ στο νότιο Κουρδιστάν, για ένα ολόκληρο 24ωρο. Βομβαρδίζουν και ένα χωριό με αποτέλεσμα 8 νεκρούς, μεταξύ των

οποίων και μια έγκυος γυναίκα.

Ο Ερντογάν έδειξε πως είναι αποφασισμένος. Είχε πει πριν τις εκλογές ότι δεν υπάρχει κουρδικό ζήτημα, κανένας διάλογος με το ΡΚΚ και ότι δεν αναγνωρίζει την συμφωνία των 10 σημείων του Ντολμά Μπαχτσέ. Όταν συνειδητοποίησε πως μέσα από τον ειρηνικό διάλογο με το κουρδικό κίνημα δεν μπορεί να περιορίσει τη δύναμη του ΗΔΡ και να το θέσει εκτός Βουλής, τότε μονομερώς κατήγγειλε τη συμφωνία που ο ίδιος είχε συνάψει μια βδομάδα πριν.

Η σύγκρουση δυο διαφορετικών Εξουσιών

Το σύστημα της Τουρκίας βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι. Η εργατική τάξη και οι καταπιεζόμενοι λαοί το ίδιο. Με δεδομένους τους υπάρχοντες κανόνες και τις αρχές του κράτους, το σύστημα δεν μπορεί να διαχειριστεί την εξουσία. Το ίδιο ισχύει ξανά και για τα υποτελή εργατικά στρώματα που δεν αποδέχονται αυτούς τους νόμους και τους κανόνες. Απ' την μια πλευρά είναι η δύναμη της δημοκρατίας και της ελευθερίας κι απ' την άλλη η βαρβαρότητα του καπιταλισμού και η βία της φασιστικής οργάνωσης του ΑΚΡ και του Ερντογάν.

Με αυτή τη λογική, ο Ερντογάν ακύρωσε στην πράξη τις εκλογές της 7ης Ιουνίου, και ουσιαστικά λειτουργεί ως Πρόεδρος και δικτάτορας της Τουρκίας ενάντια στο Σύνταγμα. Το κουρδικό κίνημα απάντησε στο πολιτικό πραξικόπημα του Ερντογάν, με δημοκρατική αυτονόμηση. Ξεκίνησε να αυτοοργανώνεται σε όλα τα επίπεδα, ακόμα και σε αυτό της στρατιωτικής αυτοάμυνας, ιδρύοντας παράλληλα τη δική του Βουλή σε κάθε επιμέρους τοπική κοινωνία. Κοινοβούλια που στηρίζονται σε ένα συνδυασμό μεταξύ των αρχών της άμεσης δημοκρατίας και του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού.

Τελικά στη Τουρκία και στο βόρειο Κουρδιστάν υπάρχουν δυο διαφορετικού τύπου εξουσίες. Απ' την μια πλευρά ο πρόεδρος Ερντογάν, απ' την άλλη η δημοκρατική αυτονομία των λαών. Ο πόλεμος που εκτυλίσσεται το τελευταίο χρονικό διάστημα στην Τουρκία είναι ένας πόλεμος δυο διαφορετικών εξουσιών. Ο Ερντογάν προκειμένου να παραμείνει στην εξουσία πυροδοτεί τον πόλεμο μεταξύ των τουρκικών και κουρδικών λαών. Με αφορμή την επίθεση στη Νταγλίτζα, ξεκινούν επιθέσεις εναντίον των Κούρδων παντού. Μέσα σε μια μέρα έγιναν 228 επιθέσεις προς τους Κούρδους και τα γραφεία του ΗΔΡ, μεταξύ των οποίων και στα κεντρικά γραφεία του κόμματος στην Άγκυρα. Όπως είπαμε νωρίτερα, στο στρατιωτικό αποκλεισμό της Τζιζίρε, περίπου 25 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους, μεταξύ τους 5 παιδιά και ένα μωρό 25 ημερών. Ο Πρόεδρος, οι βουλευτές και οι υπουργοί του ΗΔΡ προσπάθησαν να πάνε στην Τζιζίρε και οι Τουρκικές Αρχές δεν τους άφησαν.

Η Ελευθερία θα νικήσει

Μια λαϊκή ρήση λέει ότι : «Όταν ο Σουλτάνος δίνει φερμάνια και εντολές τότε η δική μας απάντηση είναι πως η ελευθερία και τα βουνά είναι δικά μας». Ο έρωτάς μας είναι η ελευθερία και η πατρίδα μας τα βουνά. Η φωτιά της αντίστασης μεγαλώνει στα βουνά. Η καταπίεση δεν θα νικήσει ποτέ. Θα νικήσει η ελευθερία και οι οργανωμένοι λαοί. Αν έχεις πίστη στην οργανωμένη δύναμη του λαού σου τότε δεν είσαι μακριά απ' τη νίκη. Ο κουρδικός λαός και η τουρκική επαναστατική σοσιαλιστική Αριστερά έχοντας εμπιστοσύνη στην δική τους δύναμη, οργανώνοντας το λαό τους θα χτίσουν το δρόμο της σωτηρίας. Οι άνθρωποι της Τζιζίρε, από 7 έως 70 χρονών, αντιστέκονται για αυτό ακριβώς το μέλλον. Οι λαοί που αντιστέκονται θα νικήσουν. Η διεθνής αλληλεγγύη και οι κοινοί αγώνες θα

νικήσουν.

Κιαμίλ Γιλντίζ

Ενωτικό Επαναστατικό Κόμμα, Αντιπροσωπεία Ελλάδος

12 /9/15

Το κείμενο στα τουρκικά:

Trajedi, Dram ve Direniş

Genç bir insan İstanbul'da yürüyor. Telefonu kulağında annesi ile anadilinde konuşuyor. Birazdan başına geleceklerden habersiz, anasını dinliyor, derdini anlatıyor. Hasret gideriyor. Kendi ülkesinde göçmen genç bir Kürt işçi. Batman'dan gelmiş İstanbul'a. Yaşı yirmiye ermemiş, evlenmiş ve bir de çocuk yapmış, sanki ömrünün bu kadar kısa olduğunu bilircesine. Herhalde kimsenin aklının ucundan bile geçmez anadilinde konuştuğu için hiç tanımadığı insanlar tarafından saldırıya uğrayacağı, hatta bıçaklanıp öldürüleceği. Haramilerin saltanatı sürsün diye faşist çeteler önünü çevirir. Hayal bile etmediği ölüm Batman'lı genci İstanbul'un bir sokağında bulur. O ölümüne sebep suçunu dahi bilemez.

On yaşında yeşil gözlü kürt kızı Cemile, daha on yaşında ve çocuk hayalleri sokaklardadır. Sığmaz yüreği eve, avluya. Devlet ferman çıkarmış, vali emir vermiştir. Sokağa çıkmak hatta evinin kapısından başını bile uzatmak yasak. Haşarıdır çocuğun dünyası yasak işlemez. Hele Cizirede devlet, yasa ve hukuku hiç tanımaz. Devletin çıplak zoru ve keyfi yasağı vardır. Yasaklar akla, vijdana sığmaz. Yasaklar yaşamın gerçeklerine uymaz. Yasaklar yaşamı işkenceye dönüştürür. Çocuk yürekler isyandadır. Yasak tanımaz işkenceyi kabul etmez. Vurur kendini sokaklara. Soğuk demir ısınır. Caminin minaresinde konumlanan keskin nişancı yeşil gözlü kızı tam kalbinden vurur. Körpecik beden oracıkta kıvrılır. Yaklaşık on gün olmuştur yeşil gözlü kürt kızı öleli, bozulmasın diye derin dondurucuya konulur cesedi.

Kürdistan sarp dağların mekanı. Yollar dağların arasından bir yılan gibi kıvrılır. O dağlar ki gerillaların mekanı, direnç güllerinin diyarı. Nice yiğitler patikalarını geçmiş, kayalarına sırtını dayamış, niçe yiğit kadınlar sevdalarını türkülere nakışlamış. Kendini halkının özgürlüğünü savunmaya adanmış. Yıllardır Türkiye devletiyle yapılan ateşkes, R. Tayip Erdoğan'ın kararıyla tarumar edilmiş, tüm devlet güçleri Kürdistan'a yeni bir saldırı seferi başlatmıştır. Zırhlı araçlarla üzerine giden devlet güçlerine gerilla, kaçınılmaz olarak dur diyecektir. Diyalog bitmiş savaşın dili kendini dayatmıştır. Artık kaçınılmaz olarak gerilla savaşın dilini konuşmak zorundadır. Meşru savunma, seni yok etmeye gelene karşı varlığını korumak temel bir haktır. Hem kendini hem de halkını savunmak gerillanın hem temel görevi hem de hakkıdır.

TSK'nın özel güvenlik birimleri, modern zırhlı araçları, yılan gibi kıvrılan yollardan ilerler. R. Tayip Erdoğan ferman çıkarmış, son gerilla da öldürülene kadar, devlet dağın taşın altını üstüne getirecektir. Askeri konvoy ilerler. Gerilla gözler, yollarını. Bölgenin bütün yolları gerillanın gözetimindedir çünkü. Dostuna sonuna kadar açık olan bu yollar, düşmanca gelen için bilinmedik tuzaklarla doludur. Tuzaklar patlar, ortalık kan revan. Yaralı askerlerin feryadı yükselir. Kimileri tuzağa düşüldüğü anda ölmüştür. Kimileri ise yaralı. Boşuna beklerler saatlerce TSK güçlerinin kendilerini kurtarmasını. Onlarca asker ölür. Bir o kadarı yaralı.

Başlamadan biten bir maceradır. Bedeli ağır olur. Asker cenazeleri anaların yüreğini yakar. Kardeşler, babalar cümle eş dost akraba kara yastadır. TSK mensubu yarbay tüm ölen asker ailelerinin acısına tercuman olur: "Ali'inin katili kim? Düne kadar barış, diyalog diyenler ne olduda şimdi sonuna kadar savaş, son "terörist" ortadan kaldırılıncaya kadar savaşa devam diyor. Kendi çocuklarını göndersinler. Yeter artık, yeter" der.

Evet, Türkiye aslında kendi normaline dönmüştür. Kapitalist barbarlığın bu kadar ayuka çıktığı, sınıfsal ayrımının ve çelişkinin artık kaldırılamaz olduğu koşullarda, ne diyalogun ne de egemen güçler için barışın koşulları kalmamıştır. Erdoğan ve şurasının varlığını ve iktidarını sürdürmesinin tek yolu şiddet ve zulümdür. Çünkü 7 Haziran 2015 Genel seçimleri onların kimyasını bozdu. Hükümeti ve iktidarı kaybetmeyi göze almaları mümkün değil. Velakin korkunun ecele faydası ve zulmün zaferi yok. Halkların örgütlü gücünü ve iradesinin temsil eden güçlerin bulunduğu HDP %10'luk seçim barajını aşar ve meclise 80 milletvekili ile girer. Rojava Kürdistan'ında Serekani aynı tarihlerde YPG'nin eline geçer.

Türkiye emekçi halkları arasında sol, sosyalist güçlerin örgütlülüğü gelişirken, Kürt halkının hiç olmadığı kadar büyük bir oranda birliği sağlanmıştır. Kürdistan'ın önemli bölümünden sistem partilerinin hemen hepsi silinmiştir. Bu güne kadar Kuzey Kürdistan'da kısmi bir desteğe sahip olan Erdoğan, bu seçimlerde Kürt halkından aldığı desteği büyük ölçüde kaybeder. Hem Erdoğan hem de Türkiye egemen sistemi artık Kürdistan'ı kaybetmiştir. Kürdistan halkı kendi kaderini belirleme iradesine sahip olduğunu ilan etmiştir.

Dünya ve Türkiye halklarının direniş tarihi defalarca gösterdi ki, egemen sınıflar kendi çıkarları ve iktidarlarını tehdit eden gelişmelerin olduğunu görüp sezdiklerinde kendi hukuklarını dahi tanımazlar. Onlar için verili ve yazılı yasaların bir anlamı yoktur. 12 Eylül faşist darbesinin yaptığı anayasa bile bugün uygulanmıyor. Çünkü bu anayasanın bile hak saydığı ve tanımladığı işleyiş, R.T. Erdoğan kliğinin iktidarını garantiye almıyor, onun tehdit altında olmasını engellemiyor. İktidar, R.T. Erdoğan için varlık yokluk sorunu oldu. Kendisini A. Menderes, gibi hissediyor olabilir. Ama sonu Saddam'dan daha kötü olabilir. İşte bu kişisel korku ile ona dayanan bezirgen sermayenin çıkarları, Türkiye'de kaos ve şiddet ortamını geliştirmektedir.

Bu süreç ne zaman başladı? Aslında son bir kaç yıldır Türkiye olağanüstü bir durum yaşıyordu. Ortalık süt-limandı. Bu durum ülkenin doğasına aykırıdır. Hem sınıfsal hem de ulusal ve dinsel farklılıkları olan toplumların sorunları öylesine derinleşip kangerenleşmiş ki, bunların normal bir rütüel içinde çözülmesinin koşulları kalmamış. Dünya çapında derinleşen kapitalizmin krizi ise Türkiye'de etkisini çok daha şiddetli ve ağır göstermek üzeredir. Böylesi koşullarda sistemin kendisini, egemen güçler içinde bir çatışma ve yıkım olmadan, zenginlikler el değiştirmeden yeniden üretmez. Sistemin hepten yok olmasını engellemenin yollarından biri, ezinel kitleleri birbirine kırdırıp, kaos ortamında kapitalist sistemin kendini yeniden üretmesini sağlamaya çalışmaktır.

İşte Erdoğan kapitalizmin bu kuralı gereği vahşi şekilde bir çatışma ve kaos ortamına doğru Türkiye'yi götürmeye başladı. Öncelikle, 7 Haziran seçimlerinden önce başta Kürt halkı olmak üzere sol, sosyalist güçlere saldırıya geçti. HDP'nin teşkilat ve seçim bürolarına yaklaşık ikiyüz saldırı oldu. HDP Adana ve Mersin il binaları bombalandı. Bu yetmedi, Diyarbakır (Amet) HDP mitinginde bir milyon insan vardı ve etkisi çok büyük iki bomba birbirini takip eden bir kaç dakika içinde patlatıldı. Amaç onlarca ölü, yüzlerce yaralıdır. Ancak halkın soğukkanlılığı ve HDP nin kitlenin paniğe kapılmasını engellemesiyle böylesine büyük bir katliam yaşanmasını engeller. Ama mitinge katılan altı sivil öldür. Onlarcası yaralanır. 7 Haziran seçimlerinden sonra

devletin kontara güçleri saldırıya devam eder. Suruç'ta 33 sosyalist SGD'li gencin ölümüne onlarcasının yaralanmasına neden olan canlı bomba patlar. Buna rağmen halkın barış ve kardeşlik talebi öne çıkar. PKK yetkili kurumları inadına ateşkesin bozulmaması gerektiğini, ama AKP ve Erdoğan iktidarının artık ateşkesi bitirdiğini ilan eder. Israrla ateşkesin anlaşıldığı üzere iki taraflı olarak sürdürülmesi çağrısı yapar. Ama artık ok yaydan çıkmıştır. PKK misilleme hakkını kullanacağını açıklar ve HPG gerillaları misilleme eylemlerine başlar. Henüz içeriği tam olarak bilinmeyen Erdoğan ve ABD arasında varılan İncirlik anlaşmasının arkasından yaklaşık 50 civarında f-16 safaş uçağıyla PKK merkezinin bulunduğu Kandil dağları bombalanır. Bir köy yerle bir edilir ve 8 sivil köylü bu bombardımanda katledilir.

R.T. Erdoğan kesin karar vermiştir. 7 Haziran seçimlerinden önce “ Kürt sorunuda yok, pkk ile görüşme ve diyalogda yok, dolmabahçe mutabakatı da doğru değil.” Dedi. Bu A. Öcalan ile İmralı adasında 2013 den bu yana sürdürülen “diyalog” ile karşılıklı olarak ateşkes kararı alındı. Buna uygun olarak Kürt sorununun barışçıl mücadele ve diyalog yöntemi ile çözülmesi süreci başlatılmıştır. 7 haziran seçimleri öncesi bitirilen bu süreçtir. Son üç yıl içinde emekçi halkların ve işçi sınıfının mücadele birliği büyüdü. % 10 barajını aşan HDP, Türkiye faşist egemenlik sistemi ve Erdoğan iktidarı için tehdit görüldü. HDP her türlü saldırıya rağmen engelenememiş, örgütlü bir halk desteğine sahiptir.

Şimdi egemen sistem bir yol ayrımındadır. Emekçi kitleler de öyle. Egemen sistem artık mevcut yasalarla yönetemez hale gelmiştir ve bir sistem değişikliğini yapmak zorunda olduğunu ilan ediyor. İşçi sınıfı ve ezilen halklar da artık mevcut faşizan yasalarla yönetilmeyi kabul etmeyeceğini ilan ediyor. Şimdi bir tarafta demokrasi ve özgürlük güçleri, diğer tarafta kapitalist barbarlığın savunucusu faşist akp ve Erdoğan iktidarı var. Erdoğan bu nedenle 7 Haziran seçimlerinin sonucunu fiilen tanımadı. Bu seçimleri geçersiz saydı. Mecut anayasa ve yasaları tanımayarak, bu anyasa ve yasaların artık fiili duruma uymadığını ilan ederek, fiili bir başkanlık sistemini uyguluyor. Bunun karşısında Kürt halkı ve Özgürlük hareketi, öz savunma ve öz yönetim şiarıyla, kendi yerinden yönetimlerini ilan etmiştir. Demokratik özerklik diye tanımladıkları bu yönetim anlayışıyla, kurulan halk meclisleri yerinden yönetim ilkelerine göre çalışmakta, halkın karar süreçlerine ve uygulamaya etkili katılmasını sağlamaktadır.

Şu anda Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da iki fiili durum yaşanıyor. Biri Erdoğan'ın fiili başkanlığı, diğeri ise demokratik özerklik. Biri halkın ve emekçi kitlelerin iktidarlaşmasıdır, Diğeri ise egemen sistemin faşist dikta yöntemlerinde derinleşmesi... Böylesine bir ikili iktidar ve ikili iktidarın çatışması başlamıştır. Bunun için AKP ve Erdoğan iktidarı, kendini var kılmak için bir Kürt, Türk savaşını çıkarmaya doğru yöneliyor. Dağlıca da HPG gerillalarının yaptığı eylemde ölen askerleri bahane eden faşist akp'li gürümler, bir gün içinde Türkiyenin onlarca farklı bölgesinde HDP'ye yönelik toplam 228 saldırı yapılmıştır. Parti genel merkezi yakılmış, bir çok il örgütü kullanılmaz hale getirmiştir. Saldırıların dozu düşmüş olsada, yakıp yıkmaya ve linç saldırıları devam ediyor. Ankara'da mevsimlik Kürt işçilerin kaldığı mahalleye saldırılmış, Yaşlı, kadın ve çocuk demeden herkes darp edilmiş, kaldıkları çadır ve barakalar yakılmıştır.

En son olarak Cizire tam bir devlet kuşatmasına alınmış, kuş uçurulmaz yapılmıştır. Son bir ay içinde Cizire'de ölenlerin sayısı 25 civarında olup, bunlardan beş kişisi çocuk, bir tanesi ise 35 günlük bebektir. Seçimle değil atanmayala gelen vali, kaymakam ve emniyet yetkilileri, millletvekillerini, bakan ve parti genel başkanlarını dahi Cizire'ye sokmamıştır. Bu Türkiye'nin mevcut faşist yasalarına bile aykırıdır. Türkiye'de artık yasa, Erdoğan küllüyesinden çıkan fermanlardır.

Bu halkların tarihi açık ilan etti. Ferman padişahınsa dağlar bizimdir. Özgürlük tutkusu ve dağlar bunun için hep kardeştir. Zulme direniş, hep sırtını dağlara vermiştir. Evelallah bu dağlar ele vermemiştir özgürlük tutkunlarını. Zulüm mürada erememiştir. Bir kez daha dile geliyor bu günlerde; örgütlü bir halkı hiç bir güç yenemez. Kendi özgücüne ve halkına dayanan her güç mutlaka hedefine ulaşır. Kürt halkı başta olmak üzere, Türkiye'nin devrimci ve sosyalist güçleride kendi öz gücüne güvenerek özgürlüğün ve kurtuluşun yollarını döşeyecektir. Bugün Cizire halkı yediden yetmişe bunun için direniyor. Kazananda direnen emekçi halklar olacaktır. Kazanan halkların enternasyonalist mücadele birliğı olacaktır.